

gih po 36 % itd. in to je precej velik vdarec za nas kmete. Naši nasprotniki nam vedno pravijo, da bi si morali le kmete voliti. Sedaj imamo kmete, pa med sedanjim okrajnim zastopom in prejšnjim je tak razloček, kakor noč in dan. Kmet.

Iz Ormoškega okraja. (Napisi.) Že večkrat ste imeli kako besedo o napisih in to je bilo dobro; vendar še naj jaz dostavim nekaj k dopisu iz Slov. goric v štev. 3. Oglejmo si dopis in začnimo v Ormožu. Razun gg. Alojzija Mikla in Simona Kandriča, ki sta v istini uzorna narodnjaka, in še par drugih imenuje dopisnik celo vrsto nemških napisov. Ali ta dopisnik potovalec ni videl na glavnem trgu na prvem mestu krasne table gospoda Gumsa »Gostilna k zlatemu jelenu« in malo stran ravno tako lep napis odločnega narodnjaka in odvetniškega kandidata gosp. Fr. Kapusa »Gostilna pri solncu«! Potovaje proti Veliki nedelji našel je tam pri nekem trgovcu napis »G. Skvorec« in ta napis se mu je zdel »naroden«. Zakaj pa si ta potovalec ni ogledal malo dalje lepega napisa »Franc Majcen, sodar in gostilničar«, malo prej pa »Blaž Petek, kovač, in ako je šel proti Senožecem in čez Senčjak, moral bi gotovo tudi opaziti pri Veliki nedelji krasno tablo z napisom »Trgovina različnega blaga pri Slovencu«, na koji je tudi naslikan slovenski junak, držeč v rokah narodno trobojnico. Tak odločen narodni napis se morda težko najde na celem spodnjem Štajerskem in vse to je omenjeni potovalec prezrl, kar gotovo ni lepo, ker ako kedo kaj poroča v časopise, mora to vselej vestno storiti, ne pa še o istih narodnih napisih molčati, ki jih imamo. Gledé gospoda Škvorca pa je treba opomniti, da se pri tem gospodu, kar se tiče narodnosti, ni motil, kar radi priznavamo, če tudi je bolj mirnega značaja, vendar iz njegovega napisa tega ni mogel sklepati, ker je popolnoma pokvarjen ter bi se pravilno glasil »Jurij Škvorec«. Da pa v tem oziru v bodoče ne bode enakih pomot, nadajamo se od tega gospoda trgovca, da si da ta svoj napis sebi v čast tudi primerno popraviti.

Iz Braslovč. (Bralno društvo) je zborovalo 14. januarja ter si volilo te-le gg. v odbor: Predsednik č. g. kaplan Franc Pečnik, podpredsednik Franc Šporn, tajnik Zravko Wasse, blagajnik Franc Korun, odborniki: č. g. dekan Matija Stoklas, Ivan Prislán in Florijan Rak, pregledovalci računa: Vinko Rojnik, Ivan Pretner in Martin Zajc. Ne sme se pa zamolčati, da je pristopilo zopet lepo število novih udov in večina iz trga, in je to posnemanja vredno, kajti dosihmal so se ravno tržani najmanj zanimali za to prekornostno društvo. Zdaj pa so storili vrli korak najprej, ter pokazali, da le v slogi je moč. Tedaj le vsi na noge, kateri še niste vpisani kot udi bralnega društva, kajti zadnji čas je, da ne zamudite prilike, ki se vam ponuja za ta mali denar, pa toliko podučljivih ter koristnih časnikov in knjig prebirati ter od njih se kaj naučiti. Ako prebirate dobre časnike, ne bo vam žal ne za čas, pa tudi ne za oni goldinar, ki ga darujete za društvo, da si lahko več potrebnih in koristnih časnikov naroči, kajti mnogo se bodele naučili, kar vam je h koristi pri gospodarstvu in obrtu.

Iz Vitanja. (Bralno društvo.) Ob pustnem času si napravljate drugod sijajne veselice s petjem, godbo in plesi; mi tega ne premoremo; pa za ples nam tudi ni mar. O živino pa vendar! Če tudi polagoma, se naše »bralno društvo« vendar vedno bolj krepeča. Zdaj šteje nad 80 udov, ki marljivo prebirajo društvene knjige in časopise. Društvo je naročeno letos na: »Slov. Gosp.«, »Domovino«, »Domoljuba«, »Primorski list«, »Vrtec«, »Dom in Svet«, »Kmetovalec«, »Slovenec« in »Mir« pa dobivamo brezplačno. Pustno nedeljo nam je »bralno društvo« oskrbeo dvojno jako mično in podučno zabavo. Zjutraj po prvi božji službi, nam je razlagal

g. Belé, zdaj že tretjokrat, o sadjereji. Po večernicah pa so nam mladi igralci predstavljali igrokaz: »Mladit«. Po igrokazu smo gledali razne slike, resnobnega, pa tudi smešnega značaja, ki so se vrstile na zagrinjalu v temni sobani. Ljudstva je bilo mnogo. Vsi smo se razšli zadovoljni. Kar je pa še najboljše: žep se nam vsled teh zanimivih zabav ni izpraznil, glava nas drugi dan tudi ni bolela. Vitanjčan.

Od sv. Urbana pri Ptuj. (Velika nesreča.) V noči na dan 20. januarja so na Drsteli, takajšnje župnije, mož Mihal njegova žena Antonija Vilčnik in njena otroka Micika in Jakec, prva 13 in drugi 2 let stara nagloma umrli. Uzrok pa je bilo to-le: Vilčnik si je napravil v kuhinji žganjarnico; kakor pa je že nesreča hotela, postavil je preblizo stene, ki je bila lesena, pa premalo tlažena, ognjišče. Od vročine se je stena začela smoditi, tega pa Vilčnik ni zapazil, da se sta hiši sape napolnili. Na večer je Vilčnik žganjarnico zgotovil in še izrekel: »Hvalu Bogu, da sem to reč tako srečno dokončal, sedaj pa gremo spat«. Vsi se podajo, vsaki na svojo posteljo, in sicer oče v drugo, mati pa s tremi otroki v prvo hišo na spanje; edn sin se je pa podal v hlev na svojo posteljo. Drugo jutro najde sin, ki je v hlevu spal, očeta, mater brata in sestro mrtve, prestrašen beži po sosede. Ti so potem našli, da še ena mlajša, 7 letna deklica ni bila celo mrtva, so tako daleč spravili, da še živi, vendar pa je malo upanja, da bo pri življenji ostala. Druge štiri mrlice so djali na mrtvaški oder katere je vsaki s solznatimi očmi gledal. Res velika žalost, poteg mrtvega očeta mladi sinček in poleg mrtve matere mlada hčerka na odr! Vse skupaj so dne 22. januarja na tukajšnjem mirodvoru k večnemu počitku položili. Žalost za rajne je velika, ker so bili pridni in skrbni ljudje. Naj počivaje v miru!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svitli cesar se je vrnil iz Budapešte na Dunaj ter ostane tu brž do pomladi. — Notranje mesto ima izvoliti si novega poslanca v drž. zbor, volilci pa se ne morejo odločiti, ker se jim jih ponuja več, toda manj odličnih. — V mestu je več vojašnic, pa so jim na poti in zato jih hočejo podreti, a se ve, da bode potem treba postaviti drugih, zunaj mesta. Ali kaj dene to, saj imamo denarja!

Češko. Sodba čez »Omladino« se bliža koncu in razsodba se razglasi prve dni v prihodnjem tednu. Naj bode pa ona taka ali taka, na vsak način je nam »Omladina« žalostno znamenje spridenosti sedanjih mladih ljudi, izlasti po mestih.

Štajarsko. Deželni zbor je sklenil, da se plača iz dež. kase 20.000 gold. za novo cesto iz Luč do Solčave, ako plača za-njo Gornjegrajski okraj 5000 gold. Ni torej dvoma, da se cesta napravi. — V dež. zboru so spremenili postavbo, ki vrejuje izdelovanje, nasipanje in sploh vzdrževanje okrajnih cest. Po novi postavi zadene okrajne zastope precej novih stroškov. Ne vemo, če je prememba ugodna.

Koroško. V Beljaku so osnovali posebno društvo za to, da dela odločno za dr. Steinwenderja, če se le-ta vsprejme kandidaturu za drž. poslanstvo. Ali se bode še torej on obotavljal! — V Dobrli vasi inajo podružnico sv. Cirila in Metoda, ali ona ni po volji Fr. Grassla, okr. zdravnika; strastno dela zoper njo, pa nič ne opravi, ker so slov. kmetje pametni in zavedni rodoljubi.

Kranjsko. Deželna priklada, kakoršnja je doslej, ne dohaja več stroškov, katere ima dežela; mora se torej za 4% vzvišati, skok od 38 na 42%, pa je velik in dež. poslanci morajo si dobro premisliti, predno dajo za tak predlog svoje glase. Priklada je davek, ki ga kmet čuti.

Primorsko. V Ajdovščini dobijo slov. posojilnico; nje je ondi tem večja potreba, ker ne manjka laških pijavk. Ako le-te dobijo kedaj slov. kmeta v svoje pesti, ne uide jim potem nikoli več in trobiti mu je — v laški rog. — V mestni hiši v Trstu ne vidijo radi slov. imen in dolžijo častito duhovščino, da pači imena, ako jih piše, če so slovenska, tudi slovensko!

Hrvaško. Več ogerskih poslancev je bilo te dni v Zagrebu in pravi se, da so iskali ondi pomoči za — civilni zakon. »Narodna stranka« sicer rada pleše, kakor ji ban Khuen-Héderváry piska, v tem pa vendar-le upamo, da se držijo hrv. ljudstva, ki ne mara za tako »srečo«.

Ogersko. V torek je predložila vlada v državnem zboru načrt postavbe »o civilnem zakonu«, potem pa se je sklenila seja. Zdaj se tedaj pokaže, vsaj v državnem zboru, kdo vlada, ali judje ali kristjani, v tem svoje dni pobožnem delu naše države. — Za namestnijsko poslopjo v Reki prevzame ogerska država vse stroške in s tem kaže, da Reka ni več hrvaško, ampak ogersko mesto.

Vunanje države.

Rim. V tem mesecu imajo sv. oče Leon XIII. slovesno konsistorije t. j. zbor kardinalov rimske cerkve ter dobi v njem več škofov čast kardinala. Tokrat pa ni nobenega iz naše države.

Italjansko. Crispi si ne upa pred sedanji državni zbor spraviti načrta za svoje vladanje, ali pa ne vé, česa se naj loti, da reši državo iz denarnih zadreg, v katerih vzdihuje. Celo njegova stranka se že izpodtika nad njim in tišči va-nj, naj pokaže, kar misli storiti; Crispi pa ima za vse to doslej le molčanje. — Na Siciliji zapirajo sedaj jako »pridno« anarhiste ali ljudi, ki so kje kako na sumu, da niso v redu.

Francosko. Anarhist Vaillant je končal v ponedeljek svoje nesrečno življenje pod rabljevo sekiro. Ni se izpokoril, ampak z besedo: smrt sedanji družbi! se je ločil s sveta. — Minister za vojaške reči je lahko vesel, kajti v drž. zboru so mu dovolili število vojakov, da sme za-nje do 200 milj. več izdati, kakor doslej. Vidi se, da pri ljudstvu še ne spi želja po — srečni vojski zoper Nemce.

Angleško. Nasprotniki ministra Gladstone so raznesli glas, da je blagi mož zbolel; to sicer ni res, ali za nekaj časa vendar premoti ljudi, da verjamejo in se tako od njega, od njega stranke odvrnejo na škodo njegovemu delovanju.

Nemško. Veliko se govori sedaj o knezu Bismarck in nekateri celo trdijo, da se mož kmalu vrne na svoje prejšnje mesto, za drž. kancelarja; drugi pa zopet mislijo, da to ni več mogoče, cesar pa je le hotel kneza sprijazniti s sedanjo vlado, da ji ne bode več delal sitnostij, kakor jih je delal ji doslej.

Rusko. Trgovinska zveza z nemško državo je dogovorjena in je treba še samo, da jo vsprejmejo v nemškem drž. zboru. To se zgodi sicer gotovo, pa ne brez vseh težav, ker se pri Nemcih bojijo, da jim bode ta zveza na škodo, izlasti pri kmetijstvu gledé na ceno živine in žita.

Bolgarsko. Nadškof Filipopelski, msg. Menini, je slovesno krstil mladega princa na ime Boris. Knez Ferdinand se je v tem pokazal za katol. moža in se ni strašil groženj in zamere staroverskih politikov, če svo-

Srbsko. Ministerstvo si prizadeva pomiriti stranke, ali težko, če jih pomiri, kajti radikalcí so žilavi in ne morejo pozabiti, da so bili, a niso več prvi pri vladi. Zato ministerstvo tako dolgo ni na trdnih nogah, dokler nima lastne stranke, tako močne, da prevlada radikalice.

Tursko. V Carigrad pride nov poslanik angleške države. Tak ima po navadi veliko besedo t. j. velja največ pri sultanu in sicer zavoljo denarja, ki ga priskrbi turski vladi, kedar ji ga je treba.

Afrika. V Kairu se mladi khedive Abbas-paša ne more otresti Angležev in je moral odpustiti Maher-paša samo zato, ker angleškemu poslaniku on ni bil po volji. — Dahomejski kralj, Behanzin se je podal generalu Doddsu in tako je vojske ondi konec.

Amerika. Za »zjedinjene države« v severni Ameriki velja poslej nova postava za carino t. j. za davek, ki ga jemlje država od blaga, katero se pripelje tje iz drugih držav, posebno iz Evrope. Ta davek bode poslej nižji in je torej za trgovce lažje blago spraviti med kupce.

Za poduk in kratek čas.

Globoko pod zemljo.

Pretečeni teden so pri Mihaelu Puklu, posestniku v Pobrežji pri Mariboru, kopali studenec. Delo je vodil zidarski mojster Benko Ferš. Ko je bilo že štiri sežnje studenca zidanega, prigodi se v sredo, dne 31. januarja, ob 1/2.10. uri predpoldne, grozna nesreča. Nedodelan studenec se poruši in dva delavca, Anton Ferš in Anton Šmirmaul, ki sta v studencu delala, nista mogla se rešiti in sta bila tako živa zakopana. Začeli so sicer takoj zopet kopati, da bi rešili nesrečnika, a delo je bilo težavno in je le počasi napredovalo, dasiravno je mnogo delavcev delalo po dnevu in po noči.

V četrtek se je bilo zopet bati, da se zemlja še enkrat poruši, in še le potem, ko se je vse dobro podprlo, mogli so zopet delo nadaljevati. Po noči in po dnevu je bilo toliko ljudstva okoli delavcev, da so morali žendarji skrbeti za red in za prostor, kjer so usmiljeni delavci mogli skrbno delati. Še le na svečnico popoldne ob 3/3 zadenejo na prvega nesrečnika, na Antona Šmirmaula. Celih 58 ur je bil zakopan v zemlji, 12 metrov globoko. Našli so ga stoječega, z licem proti steni in z vzdignjenimi rokami. Vzadej na glavi je imel rano, ki mu jo je vsekala les, katerega so rabili pri podpiranju in ki se je z zemljo vred porušil v globičino. Nesrečnež bil je še le 26 let star in je zapustil ubogo vdovo, s katero je komaj pet mesecev živel v zakonu.

Ob 11. uri po noči so izkopali tudi Antona Ferša, ki je bil sin zidarskega mojstra. Še le 18 let star, krepk in vesel mladenič, moral je tako rano zapustiti svet na veliko žalost svojega očeta. Ležal je 15 metrov globoko na trebuhu; glavo je imel vzadej razbito in čeljusti so bile popolnoma zveržene. Kostí na licu in glava (lobanja) so bile precej zmučane.

V soboto so izročili zemeljske ostanke nesrečnih delavcev črni zemlji. Mnogo ljudstva je spremljalo nesrečnike k zadnjemu počitku: marsikatero oko se je rosilo, marsikatero srce je bilo ganjeno in pretreseno od take nesreče in tako nagle smrti.

Smešnica. Neka žena odkrije svoji prijateljici prav skrivne reči ter jo prosi: »Ne pravite nikomur, kar sem vam razodela!« Prijateljica: »Bom že molčala, kakor